

09/08/2021

Η εορτή του Αγίου Νικολάου του Κοκοβίτη στη γενέτειρά του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα 9 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε υπαίθρια Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού του Αγίου Αθανασίου στο Πολυδένδρι Ημαθίας, με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Νικολάου του Κοκοβίτη, ο οποίος καταγόταν από το Πολυδένδρι και μαρτύρησε το 1822 στον Ολοκαύτωμα της Ναούσης.

Όπως κάθε χρόνο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων **μετέφερε και έθεσε σε προσκύνηση των πιστών τεμάχιο ιερού λειψάνου του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού** καθώς και έναν μεταλλικό σταυρό του Αγίου Κοσμά που είχε τοποθετήσει ο Άγιος στο δένδρο έξω από τον Ιερό Ναό κατά το πέρασμα του από το Πολυδένδρι για να λυτρώσει τους κατοίκους από λοιμώδη ασθένεια της εποχής.

Στο τέλος τελέστηκε ειδική δέηση για την κατάπαυση των πυρκαγιών και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ευλόγησε τους πιστούς με τον σταυρό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Ὁ προφητικός αὐτός λόγος ἐπιβεβαιώνεται γιά μία ἀκόμη φορά καί στό πρόσωπο τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου Νικολάου τοῦ Κοκκοβίτου, τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος συμπολίτου σας. Ἐπιβεβαιώνεται μέ τόν πιό θαυμαστό τρόπο, ἄν ἀναλο-γι-σθεῖ κανεῖς τή ζωή καί τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ποιός ἦταν ὁ ἅγιος Νικόλαος; Ἕνας ἀπλός καί ταπεινός νέος, πού ἔφυγε ἀπό τό χωριό του στά δύσκολα καί μαῦρα ἐκεῖνα χρόνια τῆς σκλαβιάς γιά νά πάει στή Νάουσα καί νά ἐργασθεῖ ὡς ράπτης. Καί τί ἦταν ἡ Νάουσα τότε; Μία πόλη, πού ἄν καί βρισκόταν καί αὐτή κάτω ἀπό τόν βαρύ τουρκικό ζυγό, ἀπολάμβανε πολλά προνόμια ἀπό τόν κατακτητή, τά ὁποῖα σέ συνδυασμό μέ τόν φυσικό της πλοῦτο τήν ἔκαναν νά εὐημερεῖ.

Ἀνάμεσα, λοιπόν, στούς εὐκατά-στα-τους καί εὐπορους Ναουσαίους, ὁ πτωχός Νικόλαος ἐξασκοῦσε τήν τέχνη του καί ἐργαζόταν γιά νά μπορέσει νά ζήσει. Μέχρι πού οἱ Ναουσαῖοι ἐπαναστάτησαν καί ἔκλει-σαν τίς πύλες τῆς πόλεώς τους καί ὁ νεαρός Νικόλαος ἔμεινε ἀναγκαστικά μακριά ἀπό τόν τόπο του. Δέν ἤξερε τί ἐπρόκειτο νά συμβεῖ, ἀλλά ὁ Θεός εἶχε τό σχέδιό του γι' αὐτόν. Εἶδε τήν ταπείνωσή του καί τόν κόπο του καί θέλησε νά τόν ἀναδείξει μάρτυρά του.

Ἀπό τό ἐργαστήρι του βρέθηκε στό Κιόσκι τῆς Ναούσης, ἐκεῖ ὅπου οἱ Τοῦρκοι ἀγωνιζόταν ἢ νά ἀφα-νίσουν τούς Ναουσαίους πού δέν εἶχαν σκοτωθεῖ στίς μάχες ἢ νά τούς κάνουν νά ἀλλάξουν τήν πίστη τους, γιά νά θριαμβεύσουν. Δέν ἦταν Ναουσαῖος ὁ Νικόλαος, ἀλλά οἱ Τοῦρκοι δέν ἔκαναν δια-κρίσεις. Τούς συνέλαβαν ὅλους χωρίς νά ρωτοῦν ἀπό ποῦ εἶναι. Δέν ἦταν Ναουσαῖος ὁ Νικόλαος, ἀλλά οὔτε ὁ Θεός κάνει διακρίσεις. Ἐκεῖνος, ἄλλωστε, ὁδήγησε τά βήματά του στή Νάουσα καί ἀπό τή Νάουσα στόν οὐρανό. Μέ μία ἐνδιά-μεση στάση, στό Κιόσκι τῆς Ναούσης, γιά νά δείξει σέ ὅλους πῶς θαυμαστώνει τούς ἁγίους του, πῶς προβάλλει τούς ἐκλεκτούς του.

Ἐνώπιον τοῦ Λουμπούτ πασᾶ ὁ Νικόλαος ὁμολόγησε τόν Χριστό καί δέν ἀρνήθηκε τήν πίστη του. Εἶπε τό ὄνομά του καί συμπλήρωσε θαρραλέα «τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα» τοῦ Χριστοῦ. Ὁμολόγησε ὅτι εἶναι χρι-στιανός καί χριστιανός θά πεθά-νει. Ὁμολόγησε τό ἴδιο ἀκριβῶς πού ὁμολόγησαν καί οἱ 1240 Ναουσαῖοι πού μαρτύρησαν πρίν ἀπό αὐτόν. Κανείς δέν μπορούσε νά τόν χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, οὔτε τό σπαθί τοῦ δημίου οὔτε τό μαρτύριο. Καί ἔτσι ἀξιώ-θηκε νά λάβει τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Ράπτης αὐτός, ἐνδύθη-κε τώρα μία στολή πού δέν εἶχε ράψει ὁ ἴδιος, ἀλλά τήν εἶχε ἐτοιμάσει γι' αὐτόν ὁ Χριστός, τή λευκή στολή τῶν μαρ-τύρων τοῦ ἐσφαγμένου ἀρνίου, λίγες ἡμέρες μόνο μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Όμως ο Χριστός θέλησε να θαυ-μαστώσει ακόμη περισσότερο τον μάρτυρά του και να αποδείξει δι' αυτού στους άπιστους ότι οι μάρ-τυρές του δεν θυσίασαν μάταια τη ζωή τους και δεν μαρτύρησαν άδι-κα για την πίστη τους σ' Αυτόν. Έτσι, ενώ το σώμα του έκειτο απο-κεφαλισμένο μαζί με των άλλων Ναουσαίων σ' ένα σωρό, όπου τά πετούσαν οι Τουρκοί, ξαφνικά πή-ρε ζωή, σηκώθηκε, πήρε στά χέρια του το κομμένο κεφάλι του και άρ-χισε να βαδίζει σαν να ήταν ζω-ντανός προς τη σκηνή του Λου-μπούτ πασά. Τέτοια μεγάλη τιμή έπεφύλαξε ο Θεός στον μάρτυρά του, στον συμπολίτη σας άγιο Νικό-λαο τον Κοκκοβίτη.

Έκείνος τον όμολόγησε με τη θαρ-ραλέα απάντησή του, «χριστια-νός είμαι και χριστιανός θά πεθά-νω», και ο Χριστός τον όμολόγησε όχι μόνο ενώπιον του Πατρός του του έν ουρανοίς αλλά και ενώπιον όλων των έχθρών του, ενώπιον των Τούρκων που προσπαθοΰσαν να πείσουν τον μάρτυρα ότι είναι ψεύτικος ο Χριστός που πιστεύει και να πιστεύσει στον δικό τους θεό.

Τώρα όμως ο ίδιος ο Λουμπούτ βλέποντας τον νεαρό μάρτυρα, άν και αποκεφαλισμένο, να προχωρεί κρατώντας στά χέρια του τό κεφάλι του και να πηδάει μάλιστα ένα ρυάκι που ήταν μπροστά του, έντρομος άναγνώρισε τό θαΰμα και έδωσε έντολή να σταματήσει ή σφαγή των χριστια-νών. Και αυτό τό θαΰμα έμεινε στην ιστορία για να τιμάται και να δοξάζεται ο άγιος Νικόλαος από όλους τους πιστούς, αλλά και για να τιμάται και να δοξάζεται και ο Θεός, «ο ένδοξαζόμενος έν τοίς άγίοις αυτού».

Πολλές φορές άναζητούμε την τιμή και τη δόξα των ανθρώπων, επιδιώκουμε θέσεις και άξιώματα, ξεχνώντας ότι όλα αυτά είναι πρό-σκαιρα, έρχονται και παρέρχο-νται, και δεν έχουν καμία σημασία και άξία, γιατί χάνονται και έκμηδε-νίζονται με τον θάνατο του ανθρώ-που. Υπάρχει όμως τιμή και δόξα, υπάρχουν διακρίσεις και άξιώματα που δεν έξαρτώνται από τη κοινω-νική θέση και την οικονομική κατάσταση του ανθρώπου, αλλά μπορεί να τά άποκτήσει όποιος άγω-νίζεται να εύαρεστήσει τον Θεό, όποιος άγαπά τόσο πολύ τον Θεό, ώστε θεωρεί τά πάντα «σκύ-βαλα» για την άγάπη του, όποιος τον όμολογεΐ με θάρρος και προτι-μῶ να χωρισθεΐ από τον κόσμο και από τη ζωή του παρά να χωρισθεΐ από την άγάπη του Χριστού. Και ή τιμή αυτή και ή δόξα που λαμβάνει ο άνθρωπος αυτός, δεν προέρχεται από τους ανθρώπους. Την χαρίζει ο Θεός, ο όποιος θαυμαστώνει τους έκλεκτούς του και τους δοξάζει και στη γή και στον ουρανό, όπως έκα-νε με τον άγιο Νικόλαο τον Κοκκο-βίτη, αυτόν τον άπλό άνθρωπο.

Ἄς ζηλώσουμε αὐτή τήν τιμή καί τή δόξα καί ἄς ἀγωνισθοῦμε γιά νά τήν κερδίσουμε, παύοντας νά κυ-νη-γοῦμε τίς κοσμικές καί ἐπίγειες, ἀλλά ἐπιδιώκοντας τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καί εἴθε διά τῶν πρεσβει-ῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου νά μάς ἀξιώ-σει ὅλους ὁ Θεός νά τήν ἀπο-λαύσουμε.

Βέβαια, σήμερα τιμούμε παράλληλα και τόν Άγιο Κοσμά τόν Αἰτωλό, αὐτόν τόν μεγάλο ἰσαπόστολο, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τά πάντα, καί τήν ἄσκησή του καί τό κελί του ἀλλά καί αὐτή τήν ἴδια τή ζωή του, καί βγῆκε μέ τήν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Πατριάρχου, γιά νά σπείρει τόν σπόρο τῆς ἐλευθερίας στό ὑπόδουλο Γένος, νά τονώσει ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους πού κάτω ἀπό τή σκλαβιά τοῦ Τούρκου δέν μπορούσαν οὔτε ἀκόμη καί τή γλώσσα τους νά μιλήσουν καί νά δοξάσουν τόν Θεό.

Ἔτσι, περιερχόμενος τόν ἐλλαδικό χῶρο ὁ ἅγιος Κοσμάς, εἶχαμε τήν τιμή καί τήν εὐλογία ἡ περιοχή μας νά δεχθεῖ τό πέρασμά του, καί ἐδῶ τό χωριό σας εἶχε τήν ἰδιαίτερη εὐλογία νά ἔρθει ὁ ἅγιος Κοσμάς καί νά εὐλογήσει τήν περιοχή πού καί τότε δοκιμαζόταν ἀπό μία πανδημία καί πολλοί πέθαιναν ἀπό τήν πανώλη. Ἦρθε, λοιπόν, καί, ὅπως εἶναι γνωστό σέ ὅλους σας, εὐλόγησε τήν περιοχή καί σταμάτησε ἡ πανώλη. Καί ἔθεσε τέσσερις σταυρούς, ὅπως συνήθιζε, ἀφοῦ εὐλόγησε τήν περιοχή μέ αὐτούς. Ἕνας ἐξ αὐτῶν βρέθηκε σ' αὐτό τό δένδρο, τό ὁποῖο εἶναι ξερό τώρα, ἀλλά ἐδέχθη γιά πολλά-πολλά χρόνια τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Φέτος γιορτάζουμε 200 χρόνια ἀπό τήν ἀνεξαρτησία μας, ἀπό τήν Ἐπανάσταση τῶν Ἑλλήνων, τήν ὁποία τροφοδότησε, σπέρνοντας τόν σπόρο τῆς ἐλευθερίας μέ τόν λόγο του, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Γι' αὐτό καί ἕνας πού πρέπει νά τιμᾶται εἶναι ὁ ἅγιος Κοσμάς. Εἶναι ὁ πρόδρομος τῆς ἐλευθερίας. Εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος τόνωσε τήν πίστη τῶν Ἑλλήνων ὅτι μπορούν καί πρέπει νά ἐλευθερωθοῦν. Πότε ὅμως; Ὅταν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ὅταν εἶναι ἐνωμένοι μεταξύ τους καί ὅταν μιλοῦν τήν ἐλληνική γλώσσα. Γι' αὐτό καί ἵδρυσε σχολεῖα. Δέν ἵδρυσε ἐκκλησίες, σχολεῖα ἵδρυσε, γιατί πίστευε πώς μέσα ἀπό τά σχολεῖα θά ὁδηγηθοῦν καί στίς ἐκκλησίες, ἂν μάθουν τήν πίστη καί διατηρήσουν τή γλώσσα τους. Ἔτσι, λοιπόν, ἡ περιοχή μας ἔχει αὐτή τή μεγάλη εὐλογία, ἐκτός ἀπό τό πέρασμά του νά ἔχει καί τόν Σταυρό αὐτόν, τόν ὁποῖο ὅλοι θά προσκυνήσετε καί τόν ὁποῖο φυλάσσουμε ὡς μεγάλη εὐλογία.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

